

BESLUTNINGSREFERAT

8. møde i Implementeringsrådet

Mødet blev afholdt onsdag den 6. december 2017 kl. 9.00-12.00 hos LO

Dagsorden

1. Velkomst v. formanden
2. Fotografering
3. Drøftelse af Implementeringsrådets indsatser
  - 3.1 Tidlig interessevaretagelse
  - 3.2 Implementering af ny EU-regulering
  - 3.3 Nabotjek af eksisterende regulering
4. Deltagelse af beskæftigelsesminister Troels Lund Poulsen
5. Orientering om svar fra Transport-, Bygnings- og Boligministeriet på folketings-spørgsmål fra Eva Kjer om overimplementering af bekendtgørelser og forordninger
6. Kommunikation og presse
  - 6.1 Kommunikation efter dagens møde
7. Forslag til mødeafvikling/tilrettelæggelsen af rådets arbejde fremadrettet
  - 7.1 Drøftelse af behovet for en ekstra sagkyndig i rådet
  - 7.2 Mødeplan for 2018 med angivelse af værter
  - 7.3 Evt. kommentarer til beslutningsreferat fra seneste møde
8. Kort om kvantificering af byrder og lettelser v/Bjarke Petersen, kontorchef i Erhvervsstyrelsen
9. Eventuelt

Afbud fra

Lene Espersen, sagkyndig

Ema Radmilovic deltog som suppleant for Tine Roed, Dansk Industri. Vagn Jelsø deltog som suppleant for Lars Pram, Forbrugerrådet TÆNK. Torben Weiss Garne deltog som suppleant for Per Bremer Rasmussen, Forsikring og Pension.

Til pkt. 1: Velkomst ved formanden

- Formanden bød velkommen til rådets to nye medlemmer: Christiane Mißbeck-Winberg fra Dansk Arbejdsgiverforening og Jakob Brandt fra SMV Danmark.
- Formanden orienterede om, at han har deltaget i konferencer og arrangementer i Danmark og i udlandet, hvor han har oplevet stor interesse for det arbejde, Implementeringsrådet udfører.

Til pkt. 2: Fotografering

- Medlemmerne blev fotograferet til rådets hjemmeside.

Til pkt. 3: Drøftelse af Implementeringsrådets indsatser

3.1 Tidlig interessevaretagelse

- Implementeringsrådet behandlede i alt fem forslag om tidlig interessevaretagelse.
- Rådet vedtog, at tre forslag sendes som anbefaling til regeringens Implementeringsudvalg:
  - Forslag 3: EU-lovgivning om crowdfunding
    - Forslaget blev vedtaget. Det tydeliggøres i starten af forslaget, at man ønsker EU-regulering på området.
    - Under feltet ”Retning/holdning” tilføjes sætningen ”Ens aktiviteter skal reguleres efter ens regler”, og der indsættes et citat om Kommissionens mulighed nr. 3.
    - Under feltet ”Særlige hensyn” tilføjes ”forslaget har ikke til formål at sænke forbrugerbeskyttelsen”.
  - Forslag 4: Revision af EU’s SMV-definition
    - Forslaget blev vedtaget. Dot 3 og 4 i feltet ”Retning/holdning” fjernes, og i dot 7 ændres ordet ”grave-rende” til ”væsentlige”.
  - Forslag 5: Innovationsprincippet
    - Forslaget blev vedtaget. Under feltet ”Introduktion af den overordnede problemstilling” indsættes en definition af innovationsprincippet.
    - Under feltet ”Retning/holdning” slettes dot 4 og i dot 5 slettes den sidste sætning.
    - Teksten under ”særlige hensyn” præciseres.
- Forslag 1-2 omhandlede Kommissionens mulige initiativer på forbrugerområdet vedrørende kollektive søgsmål og individuelle rettigheder ved overtrædelse af markedsføringsloven. Der kunne ikke opnås tilslutning til de konkrete forslag, men der var enighed om over for regeringens Implementeringsudvalg at understrege, at eventuelle nye regelsæt på disse områder skal være klare og forståelige for både virksomheder og forbrugere, således at rummet for fortolkningstvivil bliver så lille som muligt.

3.2 Implementering af ny EU-regulering

- Implementeringsrådet behandlede en implementeringsplan med tilhørende forslag.
- Rådet vedtog, at forslaget sendes til det pågældende ministerium:
  - Forslag 1: EURES-Forordningen
    - anbefalingerne skrives sammen, hvor der er overlap.

Under anbefalingerne tilføjes følgende sætning: ”Beskæftigelsesministeriet bør tydeliggøre, hvordan man lever op til andre centrale dele af forordningen, som forordningens kap. IV om støttetjenester. Hvis ministeriet finder, at det allerede i dag lever op til forordningen gennem Work-indenmark-indsatsen, bør dette beskrives.”
    - Forbrugerrådet TÆNK undlod stillingtagen til forslaget.

3.3 Nabotjek af eksisterende regulering

- Implementeringsrådet behandlede i alt fire forslag til nabotjek af eksisterende regulering.
- Rådet vedtog, at alle forslag sendes som anbefalinger til regeringens Implementeringsudvalg:
  - Forslag 1: Effektiv påføring af maling
    - Forslaget blev vedtaget. Under feltet ”Lande der er relevante at sammenligne med” tilføjes Sverige og Finland”.
    - Under feltet ”Igangværende initiativer” indsættes sætningen ”Sagen drøftes parallelt i Søfartens Arbejds miljøråd, Sea-health.”
  - Forslag 2: Fortolkning af markedsføringslovens §§ 18-19
    - Forslaget blev vedtaget. Under feltet ”Lande der er relevante at sammenligne med” tilføjes ”Sverige”.
    - Under feltet ” Spørgsmål som nabotjekket bør besvare” ændres teksten til
      - ”Fortolkes EU-reglerne om markedsføring af lån i de anførte lande således, at det er muligt at give nogle af standardoplysningerne ”et klik væk” eller som en ”klik-through” model hvor man ikke kan

komme til låneansøgningen, før man har været igennem alle relevante oplysninger, hvis præsentationen i øvrigt sker på en tilstrækkelig fremtrædende måde?

- Fortolkes reglerne i de anførte lande således, at det er i overensstemmelse med reglerne, at forbrugeren på et digitalt medie skal scrolle ned ad en side for at få alle oplysningerne, hvis præsentationen i øvrigt sker på en tilstrækkelig fremtrædende måde?"
- Forslag 3: Dansk overimplementering gør fejlagtigt genetisk sygdom hos børn til "alvorlig uønsket bivirkning"
  - Forslaget blev vedtaget. Under feltet "Omfanget af byrder" tilføjes "Danske aktører sidder på 2/3 af markedet i EU".
- Forslag 4: Mærkning med referencenummer på oksekød
  - Forslaget blev vedtaget. Under feltet "Forslag til forenkling af reglerne" tilføjes "Fødevarestyrelsen bør vurdere, om en ændring af vejledningen vil påvirke sporbarheden af kød".

Til punkt 4: Deltagelse af beskæftigelsesminister Troels Lund Poulsen

- Ministeren blev budt velkommen af formanden, som indledningsvist takkede for det svar, som rådet har modtaget vedrørende rådets evaluering.
- Ministeren gennemgik tilbagemeldingen for hver af de fire anbefalinger i rådets evaluering, som overvejende imødekommes. Ministeren kvitterede bl.a. for rådets ønske om yderligere fokus på transparens på nabotjek.
- Ministeren orienterede rådet om regeringens arbejde for at sikre erhvervslivet bedre og fair konkurrencevilkår. Herunder nævnte han bl.a. spørgsmålet om håndhævelse af EU-lovgivning i andre medlemsstater, en kommende studietur til Bruxelles, komitologi og opdateringen af Justitsministeriets lov kvalitetsvejledning.
- Rådets medlemmer tog i den efterfølgende bordrunde forskellige emner op overfor ministeren, herunder udlevering af nabotjek – også bagudrettet, forslag om tidsramme for tilbagemelding på nabotjek, overimplementering i vejledninger samt håndhævelse, og at rådet fremover vil have større fokus på komitéarbejde i EU.

Til punkt 5: Orientering om svar fra Transport-, Bygnings- og Boligministeriet på folketingssspørgsmål fra Eva Kjer om overimplementering af bekendtgørelser og forordninger

- Efter ønske fra Eva Kjer Hansen har Folketinget anmodet om at modtage en oversigt over samtlige bekendtgørelser på alle ministerområder for den forrige regeringsperiode og frem til i dag, der implementerer erhvervsrettet EU-lovgivning og oplyse, om der forekommet overimplementering.
- Rådet sender et oversendelsesbrev til Implementeringsudvalget med bemærkninger om, at de organisationer, som høres i forbindelse med ministeriernes besvarelse af spørgsmålene, ikke kan påtage sig at indestå for, at alle væsentlige dele af et givet ministerområde er blevet ordentligt belyst.

Til punkt 6. Kommunikation og presse

Punkt 6.1: Kommunikation efter dagens møde

- Rådet vil forsøge at skabe mere synlighed omkring sit arbejde.

Til Punkt 7. Forslag til mødeafvikling/tilrettelæggelsen af rådets arbejde fremadrettet

Punkt 7.1: Kommunikation efter dagens møde

- Formanden orienterede om de drøftelser, han har haft med beskæftigelsesministeren om en ekstra sagkyndig til rådet. Formanden bad medlemmerne overveje behovet for en yderligere sagkyndig frem mod næste møde. Spørgsmålet tages op igen på næste møde den 6. marts 2018.

Punkt 7.2: Mødeplan for 2018 med angivelse af værter

- Sekretariatet har udarbejdet en mødeplan for 2018, hvor de forskellige værter er angivet.

Punkt 7.3: Evt. kommentarer til beslutningsreferat fra seneste møde

- Der var ingen kommentarer til det offentliggjorte referat.

Til punkt 8: Kort om kvantificering af byrder og lettelser v/ Bjarke Petersen, kontorchef i Erhvervsstyrelsen

- Grundet tidsmangel orienterede formanden i stedet om, at rådets medlemmer og/eller medarbejdere vil blive inviteret til at deltage i en workshop hos Erhvervsstyrelsen med fokus på kvantificering af byrder/lettelser.

Til punkt 9: Eventuelt

- Det blev foreslået at sætte et tema om kontrol-miljøer på dagsorden på et af de fremtidige møder i rådet.

Til regeringens EU-Implementeringsudvalg

Styrelsen for Arbejdsmarked og
Rekruttering
Njalsgade 72A
2300 København S

T +45 72 21 74 00
E star@star.dk
www.star.dk

CVR 55568510

Oversendelsesbrev fra Implementeringsrådet vedr. håndhævelses- og pro- duktpakken

15. december 2017

Foruden de vedhæftede anbefalinger har Implementeringsrådet nogle principielle bemærkninger til Implementeringsudvalget.

Implementeringsrådet har drøftet Kommissionens mulige initiativer vedrørende kollektive søgsmål samt individuelle rettigheder ved overtrædelse af markedsføringsloven i relation til direktivet om urimelig handelspraksis. Rådet vil gerne opfordre regeringen til at arbejde for, at der fra EU's side skabes klare principper på disse områder, som er forståelige for både virksomheder og forbrugere, således at rummet for fortolkningstvivil bliver så lille som muligt.

I et spørgsmål stillet efter ønske fra Eva Kjer Hansen 20. februar 2017 anmoder Folketinget om at modtage en oversigt over samtlige bekendtgørelser på alle ministerområder for den forrige regeringsperiode og frem til i dag, der implementerer erhvervsrettet EU-lovgivning, og oplyse i hvilke af disse bekendtgørelser, der efter regeringens opfattelse sker en overimplementering. Vi har i Implementeringsrådet forståelse for, at det er en ganske omfattende opgave. Vi kan konstatere fra de første delsvare på spørgsmålet - og på skrivelser udsendt fra enkelte ministerier - at nogle ministerier har valgt ikke selv at gennemgå den samlede beholdning af bekendtgørelser, men i stedet at anmode en udvalgt række høringsparter om at pege på, hvor de er bekendt med problemer med overimplementering - i enkelte tilfælde med en meget kort høringsfrist. Som repræsentanter for en række af de hørte organisationer, som sidder i Implementeringsrådet, vil vi gerne pege på, at vi mener, at det er en uhensigtsmæssig fremgangsmåde. Organisationerne medvirker gerne til at påpege konkrete problemstillinger, men organisationerne kan ikke påtage sig at indestå for, at alle væsentlige dele af et givet ministerområde er blevet ordentligt belyst. Det ansvar må påhvile det enkelte ministerium. Vi glæder os i øvrigt over gennemgangen, som kan være med til at kaste lys over, i hvilket omfang overimplementering finder sted på bekendtgørelsesniveau.

Med venlig hilsen

Implementeringsrådet / Paul Møllerup

Anbefalinger: Tidlig interessevaretagelse

Anbefalinger vedtaget på møde i Implementeringsrådet den 6. december 2017

Nr.	Titel/emne	Ministerium
1	EU lovgivning om crowdfunding	EM & JM
2	Revision af EU's SMV-definition	EM
3	Innovationsprincippet	EM

Titel	3. EU lovgivning om crowdfunding (Q1 2018)
Ministerium	Erhvervsministeriet, Finanstilsynet og Justitsministeriet
Berørt EU-regulering	Direktivet om urimelig handelspraksis (direktiv 2005/29/EF), MIFID, Forbrugerrettighedsdirektivet, hvidvaskdirektivet, Kapitalmarkedsloven, Bekendtgørelse om Investorbekendtgørelse.
Berørt dansk lovgivning	Markedsføringsloven, forbrugeraftaleloven, indsamlingsloven, købeloven, kapitalmarkedsloven, hvidvaskloven, lov om betalingstjenester og elektroniske penge, Crowdfunding i Danmark (Erhvervsministeriet): http://em.dk/publikationer/2015/15-05-08-rapport-om-crowdfunding
Introduktion af den overordnede problemstilling	<p>Crowdfunding er en voksende finansieringsform som særligt benyttes af start-ups og små og mellemstore virksomheder. Der findes 4 typer crowdfunding: Donation, reward, peer-to-peer og investering.</p> <p>Kommissionen har i sit arbejdsprogram varslet, at den i første kvartal af 2018 vil foreslå et lovgivningsinitiativ på crowdfunding. Kommissionen har desuden offentliggjort en pre-konsekvensanalyse, der skitserer fire muligheder for at regulere området.</p>
Berørte virksomheder	Forslaget vil berøre alle crowdfunding platforme i Danmark og de SMVer og start-ups der får finansiering derigennem samt forbrugerne. I dag er der i Danmark 5 "finansielt regulerede" crowdfundingplatforme og yderligere 3, som pga. deres karakter ikke kræver regulering. Platformene har hjulpet over 1000 virksomheder med at finde finansiering. Markedet er vokset med 100 % fra 2015 til 2016.
Begrundelse	<p>Det indre marked for crowdfunding er i hastig vækst. Desværre er flere og flere medlemslande som reaktion herpå begyndt at lave national lovgivning specifikt for crowdfunding. Denne udvikling fører til fragmentering af det indre marked, og der er derfor behov for et EU initiativ på området.</p> <p>I Danmark har Erhvervsministeriet i 2015 udarbejdet en vejledning, der detaljeret beskriver hvordan den eksisterende forbruger- og kapitalmarkedslovgivning mv. er gældende for de forskellige typer crowdfunding. Dette har sikret gennemsigtighed og tryghed for både virksomhederne og forbrugerne, uden at det har været nødvendigt at implementere ny lovgivning/regler for crowdfunding. Denne tilgang har også været en vigtig del af strategien for at udvikle København imod at blive en FinTech hub i EU.</p> <p>I andre EU lande har myndighederne dog valgt at implementere specifik lovgivning for crowdfunding, der bygger ovenpå eller undtager crowdfundingplatforme fra den eksisterende EU harmoniserede kapitalmarkedslovgivning såsom MIFID. Denne udvikling fører til en fragmentering af markedet og ulige konkurrencevilkår.</p> <p>Et velfungerende og åbent indre marked uden fragmentering er essentielt for den videre udvikling af FinTech virksomheder og herunder crowdfunding, som bliver en vigtigere og vigtigere kilde til finansiering for iværksættere og små og mellemstore vækstvirksomheder.</p>

	<p>Nationale initiativer, der regulerer crowdfunding, fører til et kludetæppe af forskellig lovgivning, som en platform skal leve op til, når den ønsker at operere i flere lande. Erfaringerne fra de seneste år viser, at crowdfunding platforme, der opererer på tværs af grænserne, er de mest succesfulde, mens rent nationale crowdfunding platforme har haft svært ved at overleve. Det er derfor uhensigtsmæssigt at nationale initiativer, der er møntet på at hjælpe rent nationale platforme, kommer til at stå i vejen for de mere levedygtige platforme med grænseoverskridende aktiviteter.</p> <p>Der findes i EU meget veludviklet og harmoniseret lovgivning om forbrugerbeskyttelse og om finansielle tjenesteydelser. Som det fremgår af praksis i Danmark er disse lovgivninger tilstrækkeligt omfattende til at rumme nye forretningsmodeller som crowdfunding, uden at det går ud over forbrugerbeskyttelsen eller virksomhedernes muligheder for at innovere og tiltrække kapital, så længe det er klart for alle parter, hvilken lovgivning der gælder i de enkelte tilfælde. I nogle medlemslande undtager de nationale særregler nationale platforme helt eller delvist fra harmoniseret EU lovgivning som f.eks. MIFID, forbrugerbeskyttelse (hensigtsmæssighedstest) og hvidvaskningslovgivning. Udover at forvråde konkurrencen er det en forringelse af forbruger- og kreditorbeskyttelsen, og risikerer at give sektoren et dårligt rygte.</p> <p><i>Reward crowdfunding</i> betragtes som hovedregel som internetsalg af en endnu ikke produceret vare/ydelse. Området er fuldt tilstrækkeligt reguleret gennem købeloven og forbrugeraftaleloven.</p> <p><i>Donations crowdfunding</i> har i dag en udfordring omkring kontrol med private indsamlingskomiteer ifm. mulig indsamling til terrorfinansiering ligesom eventuel sikring/kreditorbeskyttelse af indsamlede midler synes uklar såfremt der anvendes en webbaseret 3. parts platform til den administrative gennemførelse – herunder modtagelse af midler gennem kreditkortindløsning. Dette bør afklares i et EU initiativ på området.</p> <p><i>Investeringscrowdfunding</i> (udbud af værdipapirer) er i Danmark reguleret ud fra de regelsæt som gælder værdipapirformidlere generelt (væsentligst Hvidvaskloven, MIFIDII, Kapitalmarkedsloven, Bekendtgørelse om investorbekendtgørelse mv.). Der er ikke behov for yderligere regulering.</p> <p><i>Peer-to-Peer lån</i> er i Danmark reguleret af lov om betalingstjenester og elektroniske penge, hvidvaskloven, forbrugeraftaleloven mv. Der er ikke behov for yderligere regulering. Der er dog en konkurrenceforvridende faktor ifht. pengeinstitutter, idet pengeinstitutter kan medtage kapitalandel i en datacentral som de er medejere af på deres balance, hvilket forbedrer deres solvens. Denne mulighed har peer-to-peer platforme ikke, selvom de ligeledes har store IT-investeringer i egen datacentraler. Platformenes solvens fremstår derfor dårligere, hvilket forvrider konkurrencen.</p>
Forventede konsekvenser for	Hvis det indre marked for crowdfunding fragmenteres yderligere vil det være

erhvervslivet	<p>en stor ulempe for udviklingen af denne finansieringsform.</p> <p>Adgang til finansiering og generel meget stor afhængighed af bankfinansiering er et stort problem i EU og i Danmark, især blandt SMVer og iværksættere. Crowdfunding og andre alternative finansieringsformer har været med til at mindske denne udfordring, og der ligger fortsat et stort udnyttet potentiale i disse finansieringsformer, hvis de får de rette fælles rammevilkår at udvikle sig under i hele EU.</p>
Økonomiske konsekvenser	<p>Såfremt der ikke etableres en fælleseuropæisk lovgivning uden mulighed for nationale undtagelser (hvilket vil tilgodese de befolkningstunge EU-lande) må det forventes at mindre lande som eksempelvis Danmark vil få svært ved at opbygge en bæredygtig virksomhed indenfor crowdfunding. Da der ofte investeres nationalt, vil dette være til skade for finansieringsmulighederne for danske virksomheder og danske investorer.</p>
Retning/holdning	<p>Regeringen bør arbejde for at crowdfunding reguleres under den eksisterende, harmoniserede EU forbruger- og kapitalmarkedslovgivning og tilskynde til at nationale særregler undgås.</p> <p>Danmark bør derfor hilse Kommissionens ambition om at harmonisere lovgivningen på dette område velkommen, og støtte mulighed nr. 3 ud af de fire muligheder, Kommissionen har fremsat i sin pre-konsekvensanalyse, muligheden med titlen "A comprehensive EU approach – treating crowdfunding platforms like regulated trading venues or payment institutions: The Commission would introduce an EU framework for crowdfunding into existing regulation covering financial services to include specific provisions governing the operation of crowdfunding platforms. The amendments would allow for a specific crowdfunding licence under the existing passporting framework allowing the platforms to operate across the Single Market (objective 1). Governance and transparency requirements would be calibrated in a proportionate way ensuring investor protection and sector integrity (objectives 2 and 3). A variant of this option is to harmonise national regimes through a stand-alone legislation using enabling elements of relevant EU regulation.¹".</p> <p>Når vi i Danmark kan regulere området med høj forbruger/investorbeskyttelse ved udelukkende at anvende eksisterende EU-harmoniseret lovgivning, er det vanskeligt at se, hvorfor denne model ikke kan anvendes i de øvrige EU-lande. Et EU lovgivningsinitiativ om crowdfunding bør harmonisere den nationale lovgivning og sikre at crowdfunding platforme kan passporte sig ind i alle EU lande, samt tilskynde medlemslandene til ikke at udvikle national særlovgivning om crowdfunding. Hvis dette alligevel er tilfældet skal medlemslandene notificere og begrunde, hvorfor lovgivningen er nødvendig i dette land. En fuld liste over de nationale særregler skal oplystes på en offentlig tilgængelig webside og på samtlige EU sprog, således at der sikres transparens for virksomhederne og forbrugerne i alle EU lande</p>

¹ <http://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/initiatives/ares-2017-5288649>

	<p>Lovgivningsinitiativet skal beskrive hvordan den eksisterende EU lovgivning på det finansielle område og indenfor forbrugerbeskyttelse gør sig gældende indenfor crowdfunding, stadfæste mulighederne for crowdfunding platforme til at anvende det eksisterende passporting muligheder, og adressere de risici der i dag eksisterer omkring terrorfinansiering og kreditorbeskyttelse ved brug af 3.parts platforme.</p> <p>Henset det meget store antal virksomheder der har skaffet kapital gennem Investeringscrowdfunding og Peer-to-Peer lån er der opstået et behov for et sekundært marked. Det vil være ønskeligt med en fælleseuropæisk lovgivning på dette område, som reelt muliggør transaktioner på tværs af landegrænserne. Dette bør ligeledes adresseres i initiativet, og i denne sammenhæng skal der lægges vægt på at ens aktiviteter bør reguleres ens</p>
<p>Særlige hensyn</p>	<p>Danmark og særligt København har sat sig som mål at blive en af EU's FinTech hubs. For at denne målsætning skal kunne realiseres skal FinTech virksomheders som crowdfundingplatforme have gode rammevilkår på det indre marked.</p> <p>Forslaget har ikke til formål at sænke forbrugerbeskyttelsen.</p>
<p>Igangværende dansk indsats</p>	<p>Forslagsstillerne er ikke bekendt med en igangværende dansk indsats på området.</p>

Titel	2. Revision af EU's SMV-definition																				
Ministerium	Erhvervsministeriet																				
Introduktion af den overordnede problemstilling	<p>EU-Kommissionen har i en indledende konsekvensanalyse af 8. juni 2017 tilkendegivet, at Kommissionen vil revidere EU's SMV-definition, som er nærmere fastsat i Kommissionens henstilling 2003/361/EC af 6. maj 2003. EU-Kommissionen har i den anledning planlagt at udgive en evalueringsrapport samt igangsætte en offentlig høring. EU-kommissionen vil derefter fremsætte et officielt forslag inden 2019.</p> <p>Følgende kvantitative kriterier lægges til grund for EU's SMV definition:</p> <table border="1" data-bbox="555 607 1474 1104"> <thead> <tr> <th colspan="4" data-bbox="555 607 1474 656">EU-definition af en lille eller mellemstor virksomhed(SMV/MMV'er)</th> </tr> <tr> <th data-bbox="555 656 683 741">Kriterier</th> <th data-bbox="683 656 948 741">Mikro</th> <th data-bbox="948 656 1209 741">Lille</th> <th data-bbox="1209 656 1474 741">Mellemstor</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="555 741 683 857">Antal arbejdstagere</td> <td data-bbox="683 741 948 857">< 10</td> <td data-bbox="948 741 1209 857">< 50</td> <td data-bbox="1209 741 1474 857">< 250</td> </tr> <tr> <td data-bbox="555 857 683 1003">Årlig omsætning</td> <td data-bbox="683 857 948 1003">< 2 mio. Euro (ca. 15 mio. d.kr.)</td> <td data-bbox="948 857 1209 1003">< 10 mio. Euro (ca. 75 mio. d.kr.)</td> <td data-bbox="1209 857 1474 1003">< 50 mio. Euro (ca. 375 mio. d.kr.)</td> </tr> <tr> <td data-bbox="555 1003 683 1104">eller samlet balance</td> <td data-bbox="683 1003 948 1104">< 2 mio. Euro (ca.15 mio. d.kr.)</td> <td data-bbox="948 1003 1209 1104">< 10 mio. Euro (ca. 75 mio.d.kr.)</td> <td data-bbox="1209 1003 1474 1104">< 43 mio. Euro (ca. 323 mio. d.kr.)</td> </tr> </tbody> </table> <p>Kilde: 2003/361/EC</p>	EU-definition af en lille eller mellemstor virksomhed(SMV/MMV'er)				Kriterier	Mikro	Lille	Mellemstor	Antal arbejdstagere	< 10	< 50	< 250	Årlig omsætning	< 2 mio. Euro (ca. 15 mio. d.kr.)	< 10 mio. Euro (ca. 75 mio. d.kr.)	< 50 mio. Euro (ca. 375 mio. d.kr.)	eller samlet balance	< 2 mio. Euro (ca.15 mio. d.kr.)	< 10 mio. Euro (ca. 75 mio.d.kr.)	< 43 mio. Euro (ca. 323 mio. d.kr.)
EU-definition af en lille eller mellemstor virksomhed(SMV/MMV'er)																					
Kriterier	Mikro	Lille	Mellemstor																		
Antal arbejdstagere	< 10	< 50	< 250																		
Årlig omsætning	< 2 mio. Euro (ca. 15 mio. d.kr.)	< 10 mio. Euro (ca. 75 mio. d.kr.)	< 50 mio. Euro (ca. 375 mio. d.kr.)																		
eller samlet balance	< 2 mio. Euro (ca.15 mio. d.kr.)	< 10 mio. Euro (ca. 75 mio.d.kr.)	< 43 mio. Euro (ca. 323 mio. d.kr.)																		
Berørt EU-regulering	Kommissionens henstilling 2003/361/EC af 6. maj 2003																				
Berørt dansk lovgivning	<p>SMV-definitionen gælder for alle politikker, programmer og tiltag, som Kommissionen udvikler og iværksætter for SMV'er. Den gælder ligeledes for visse former for statsstøtte.</p> <p>SMV'er er generelt udsat for flere administrative byrder, når virksomhederne skal overholde EU-reguleringen. Disse udfordringer mødes i EU-reguleringen med lettere regimer for SMV-segmentet, når det gælder eksempelvis ansøgninger til EU-fonde (Horizon 2020) eller gebyrer, såsom reducerede gebyrer i REACH-forordningen. Der glæder blandt andet også en række gunstige undtagelser for SMV'er i forbindelse med årsregnskabsloven.</p>																				
Berørte virksomheder	Særligt SMV'er i Danmark.																				
Begrundelse	<p>EU-Kommissionen er blevet opmærksomme på udfordringerne med EU's SMV-definition i forbindelse med to domme (T-675/13 og T-587/14) fra EU-domstolen, der omhandler anvendelsen af SMV-definitionen. Det følger af dommene, at ECHA (Det Europæiske Kemikalieagentur) har anlagt en forkert fortolkning af "partnerskaber med andre virksomheder", som følger af art. 6, stk. 3, i EU-Kommissionens henstilling fra 2003. To virksomheder blev derfor ikke anset for at være SMV'er i medfør af EU's SMV-definition, da de ikke opfyldte de kvantitative kriterier. Virksomhederne blev derfor uretmæssigt afvist en nedsættelse af et gebyr i forbindelse med registrering af et stof i REACH-forordningen.</p>																				

	<p>SMV'er kan have meget forskellig form og størrelse. I en verden med globaliserede værdikæder kan de have tætte finansielle eller ledelsesmæssige forbindelser til andre virksomheder. Disse forbindelser gør det ofte vanskeligt at skelne klart mellem en SMV og en større virksomhed – som bl.a. var tilfældet i ovenfor nævnte EU-domme.</p> <p>99 procent af alle danske virksomheder kan kategoriseres som små og mellemstore virksomheder, hvorfor definitionen har en stor betydning for en række virksomheder i Danmark. Det er derfor vigtigt, at Danmark tidligt i processen prioriterer sagen højt, så der kan skabes klarhed over, hvem der kan kategoriseres som SMV'er.</p> <p>Erhvervsstrukturen i blandt andet Tyskland og Italien er markant anderledes, hvorfor det kan forventes, at disse lande vil arbejde for at definitionen udvides, så endnu større virksomheder kan kategoriseres som SMV'er. Danmark har ingen interesse heri, da det reelt vil udvide begrebet.</p>
Forventede konsekvenser for erhvervslivet	Konsekvensen er, at den i forvejen heterogene gruppe af SMV'er bliver lig med hele erhvervslivet med få undtagelser. Det betyder en reel udvanding af SMV begrebet.
Økonomiske konsekvenser	En udvidelse af definitionen kan betyde, at der sker ændrede vilkår for de nuværende SMV'er, hvis segmentet bliver forøget. SMV-segmentet udgør ca. 99% af det samlede antal virksomheder i EU.
Retning/holdning	<p>Det anbefales, at regeringen arbejder for følgende punkter:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Nye komplekse udregningsmodeller vil medføre nye administrative byrder, hvor virksomheder vil være afhængige af eksterne revisorer for at udregne, hvorvidt de kan kategoriseres som SMV'er. Det er derfor yderst vigtigt, at revisionen af SMV-definitionen er enkel og ledsaget af et praktisk værktøj, der gør det nemt for virksomhederne at identificere sig selv. • Den nuværende brugervejledning fra EU-Kommissionen "Brugervejledning til definitionen af SMV'er" er en udmærket guide, som bør lægges til grund for en ny brugervejledning i forbindelse med revisionen. • Enhver ændring af definitionen bør følge regnskabsprincipper, hvor der blandt andet opereres med lettere revisionsregimer for SMV'er • Der bør i forbindelse med EU-domstolens afgørelser omkring indgåelse af partnerskaber med andre virksomheder, foretages en juridisk afklaring af, hvordan art. 6 i EU-Kommissionens henstilling skal fortolkes. • Overordnet bør der ikke foretages væsentlige ændringer i EU's SMV-definition.
Særlige hensyn	Ingen
Igangværende dansk indsats	Ingen.

Titel	3. Innovationsprincippet
Ministerium	Erhvervsministeriet
Introduktion af den overordnede problemstilling	<p>Innovationsprincippet blev introduceret i 2014, hvor flere virksomheder såsom IBM Europe, Henkel AG & Co., Phillips mv. sendte et officielt brev til Jean-Claude Juncker (EU-kommissionens formand), hvori de opfordrede til, at et innovationsprincip blev inkorporeret i EU-retten.</p> <p>EU-Kommissionen har integreret innovationsprincippet i form af et forskning og innovationsværktøj, der følger af princip 21 i Kommissionens værktøjskasse til bedre regulering "Better Regulation Tool Box". Værktøjskassen er 540 sider lang og indeholder råd til bedre regulering. Den er alene vejledende for Kommissionens afdelinger i det lovforbedrende arbejde (eksempelvis ved udarbejdelse af lovforslag, høringer og konsekvensanalyser). Flere har løbende påpeget, at værktøjskassen er for omfattende og reelt ikke bliver anvendt af EU-Kommissionen.</p> <p>"Innovationsprincippet" (forsknings- og innovationsværktøjet) er defineret således i Kommissionens værktøjskasse: Når lovgivning har potentiel indflydelse på forskning og innovation bør følgende negative og positive påvirkninger overvejes i forbindelse med følgende tre områder:</p> <p>(1) In creating (or reducing) barriers to innovation or weakening (or strengthening) the incentives for investing in innovation.</p> <p>(2) Creating opportunities or incentives for innovation that could better support the achievement of policy objectives.</p> <p>(3) Affecting specific research and innovation regulation (e.g. patent law, technology transfer legislation) or spending programmes. These will have an effect on the incentives and rewards, as well as perhaps the location choice of research, development and market entry.</p> <p>I medfør af værktøjskassen indebærer forsknings- og innovationsværktøjet, at der ved udarbejdelse og revision af lovgivning på alle politikområder skal tages hensyn til indvirkningen på forskning og innovation. Derudover nævnes det, at eventuelle barrierer for innovation skal fjernes. Endelig skal der arbejdes henimod incitamenten for øget innovation i EU. Derudover opridses eksempler på, hvordan høringer, konsekvensanalyser og politik bør udarbejdes, så der tages højde for innovation.</p> <p>På EU-plan arbejdes der derfor ikke med innovationsprincippet som et retligt princip, der er en del af Lissabontraktaten og bindende såsom gensidighedsprincippet, proportionalitetsprincippet mv., men en længere redegørelse, som alene er vejledende for EU-Kommissionens arbejde.</p> <p>Innovation og innovationsprincippet er endnu en gang blevet et højaktuelt emne i EU i forbindelse med EU-Kommissionens arbejdsprogram, hvor innovation fremhæves flere gange. Der står bl.a., at innovation skal</p>

	<p>integreres i alle Unionens politikker. Det er endnu uklart, hvad der menes konkret hermed. Flere EU-lande såsom Tyskland og Holland arbejder for, at innovationsprincippet får en retlig status på linje med andre principper. Det forventes samtidig, at flere relevante aktører vil arbejde for at få et øget fokus på digitaliseringsparat EU-lovgivning og herved en styrkelse af innovationsprincippet i forbindelse med valget af den nye EU-Kommission i 2019.</p>
Berørt EU-regulering	Bedre reguleringsdagsordenen i EU
Berørt dansk lovgivning	
Berørte virksomheder	Alle virksomheder der arbejder med nye løsninger i form af maskiner, Fintech-løsninger, droner mv. Eksempelvis indenfor inden for miljø, fødevarer og på betalingsområdet.
Begrundelse	<p>Innovation er forudsætningen for vækst i Europa. Innovation øger vores globale konkurrenceevne, skaber arbejdspladser og er i sidste ende grundlaget for vores velfærd. EU har i mange år været globale frontløbere, når det gælder innovation, men EU er oppe imod andre hurtigt bevægende markeder som Kina. Skal EU fortsætte med at sætte standarder, kræver det en EU-regulering der fremmer innovation. De danske virksomheder har brug for tillid og vilkår, som stimulerer til at investere i øget innovation.</p> <p>Danmark er allerede det gode eksempel inden for innovation. Regeringen har med et nyt udspil igangsat en række initiativer, som skal bidrage til, at fremtidens lovgivning kan understøttes digitalt. Konkret vil regeringen gøre det obligatorisk for ministerierne at foretage en vurdering af, om lovgivningen er digitaliseringsklar. Både eksisterende og ny lovgivning skal gennemgås for at få vores regler ind i nutiden. Det understøtter blandt andet arbejdet i Virksomhedsforum for enklere regler og kampagnen "Meld en regel", som har til formål netop at få ryddet op i komplekse regler. Her kan alle indmelde regler, de finder komplekse og overflødige, så vi sammen kan fjerne flest mulige forhindringer, der står i vejen for Danmarks digitale omstilling. Tilsvarende gode og proaktive initiativer bør iværksættes på EU-plan, hvorfor det er vigtigt, at den danske regering tidligt prioriterer dagsordenen højt i EU. Her kan Danmark tage førertrøjen på og vise de gode danske initiativer frem.</p>
Forventede konsekvenser for erhvervslivet	Øger den danske konkurrenceevne og er en fremtidssikring.
Økonomiske konsekvenser	
Retning/holdning	<p>Den danske regering bør tidligt involvere sig i arbejdet med innovationsprincippet i EU, så forslag til et nyt princip i videst muligt omfang tager hensyn til danske interesser. Det anbefales, at Danmark arbejder for følgende punkter:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Der bør arbejdes for en enkel adgang for virksomheder til at få afklaret, om nye produkter og forretningsideer kan rummes inden for gældende EU-regulering. Dette fremhæves også i en anbefaling fra det danske Iværksætterpanel, som foreslår nogle få "entry points", hvor virksomheder kan henvende sig for at få en afklaring af, om nye ideer

	<p>er lovlige.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Der bør arbejdes for, at innovationsprincippet kommer på linje med andre retlige principper i EU. • Der er brug for en pragmatisk og balanceret tilgang til innovation, som blandt andet medfører en digitaliseringsparat EU-lovgivning, så EU kan følge med i den hurtige teknologiske udvikling. Uden at gå på kompromis med sikkerheden bør lovgivningen søge at skabe rammer, som tilskynder til investeringer i innovation. • Der bør arbejdes henimod en systematisk indsamling af gode eksempler inden for innovationspolitikken, som kan inspirere medlemslandene.
<p>Særlige hensyn</p>	<p>Det er vigtigt at opretholde fokus på den lovgivning der sikrer miljø og sundhed. Forsigtighedsprincippet kan anvendes, når der er behov for et hurtigt indgreb, både på EU og nationalt niveau, hvis der opstår fare for menneskers, dyrs og planterers sundhed eller for miljøet. Det er et vigtigt og godt princip, som bidrager til at skabe tillid til nye produkter og serviceløsninger. Det er vigtigt, at det bevares.</p>
<p>Igangværende dansk indsats</p>	

IMPLEMENTERINGSPLAN FOR IMPLEMENTERINGEN AF ERHVERVSRELEVANTE EU-RETSAKTER (SKABELON)

Implementeringsplanen udarbejdes senest 4 uger efter offentliggørelse af EU-retsakten i Official Journal of the European Union for alle retsakter, der i en eller anden form skal implementeres i national lovgivning. Den udarbejdede implementeringsplan sendes til sekretariatet for Implementeringsrådet (IR@erst.dk) mhp. forelæggelse for IR

Oplysninger om EU retsakten	
Titel	EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2016/589 af 13. april 2016 om et europæisk arbejdsformidlingsnet (Eures), arbejdstageres adgang til mobilitetstjenester og øget integrering af arbejdsmarkedene og om ændring af forordning (EU) nr. 492/2011 og (EU) nr. 1296/2013 http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32016R0589&from=EN
EU nummerering	(EU) 2016/589
Ansvarligt ministerium	Beskæftigelsesministeriet (Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering – STAR)
Vurderes retsakten at få væsentlige konsekvenser for dansk erhvervsliv	Retsakten vurderes ikke at få væsentlige konsekvenser for erhvervslivet, idet det er valgfrit for virksomheder, om de vil have adgang til EURES-netværket. Desuden forventes der ikke væsentlig interesse fra erhvervslivets side i at få adgang til EURES-netværket.
Typen af retsakt	Forordning.

Implementeringsplan	
Dato for vedtagelse af retsakt i EU	22. april 2016
Metode til implementering	<p>European Employment Services (EURES) er et samarbejdsnetværk mellem de offentlige arbejdsformidlinger om rekruttering af arbejdskraft på tværs af medlemslandene. Netværket arbejder for at lette den frie bevægelighed ved at udveksle jobopslag og CV'er fra de offentlige arbejdsformidlinger og tilbyde hjælp til vandrende arbejdstagere og virksomheder med rekrutteringsudfordringer. Med den nye forordning bliver det muligt for andre aktører at blive optaget i dette netværk som enten EURES-medlem eller EURES-partner med de forpligtelser, der er knyttet dertil. Målsætningen er at brede EURES-netværket ud i endnu højere grad end i dag.</p> <p>Medlemslandene skal sikre at jobopslag bliver videresendt til EURES-webportalen. STAR vil gennemføre dette ved at videreføre den eksisterende løsning på Jobnet, hvor arbejdsgivere, ved at sætte kryds i et felt, giver samtykke til at deres jobopslag sendes videre fra Jobnet til EURES-webportalen. Stillingsopslag på Jobnet bliver således kun videresendt til EURES-webportalen, hvis arbejdsgiveren aktivt har tilkendegivet, at vedkommende ønsker at benytte sig af denne mulighed. Dette er en fortsættelse af hidtidige praksis. Denne del af forordningen kræver dog ingen særskilt national lovgivningshjemmel.</p> <p>STAR vil to gange årligt gennemføre en ansøgningsrunde for andre aktører, der ønsker optagelse i netværket. Ansøgning vil ske via et ansøgningskema, der gøres tilgængelig på star.dk og suppleres med en skriftlig vejledning. I en dansk kontekst vurderes målgruppen primært at omfatte private vikar- og rekrutteringsbureauer, virksomheder, uddannelsesinstitutioner, NGO'er, fonde, arbejdsgiverorganisationer og fagforeninger.</p> <p>Det fremgår af artikel 11, stk. 2 af forordningen, at medlemsstaterne fastsætter krav og kriterier for godkendelse af andre aktører, og at disse som minimum skal</p>

	<p>indeholde de fælles minimumskriterier fastsat i forordningens bilag I. De kriterier, der fremgår af bilag I, omhandler overordnet krav til aktørernes kapacitet og overholdelse af gældende nationale arbejdsnormer samt krav om at levere data og lignende.</p> <p>Det er intentionen at implementere så enkelt og ubureaukratisk som muligt. Derfor indebærer løsningen tro og love-erklæringer samt diverse oplysnings- og dialogværktøjer fremfor akkreditering og tilsyn.</p> <p>For at sikre at aktørerne har kendskab til betingelserne for deltagelse i netværket og aktivt bidrager til dette, vil STAR iværksætte følgende foranstaltninger:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Tro og love-erklæring om evne og vilje til at leve op til krav til medlemskab og om afgivne oplysninger i ansøgningen • Informationsmøde for potentielle ansøgere • Skriftlig vejledning med informationer om regler og krav • Særskilt skriftlig vejledning vedrørende krav til jobopslag fra andre aktører • Opstartsmøde med ansøgere forud for godkendelse af den indsendte ansøgning • Tidsmæssig begrænsning af godkendelsen til 2 år, hvorefter aktøren skal genansøge om deltagelse i netværket • Indrapportering af data til NCO'en vedr. gennemførte aktiviteter • Indkaldelse af bidrag til den årlige aktivitetsplan og andre aktiviteter • Invitation til EURES-netværksmøder med Workindenmark og jobcentrene • Krav om deltagelse i EURES-uddannelsesaktiviteter inden for de første to år <p>Etableringen af ovenstående system kræver lovgivningshjemmel, som STAR vil udmønte i en bekendtgørelse. Det forventes, at hjemlen kan etableres som en ny § 18 a i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen. Lovforslaget vil blive behandlet som en del af ændring af følgelovgivning til ferieloven. Sideløbende udfærdiges en bekendtgørelse med ikrafttrædelse 1. juli 2018, jf. de fælles ikrafttrædelsesdatoer. Bekendtgørelsen skal beskrive de overordnede rammer for optagelse af andre aktører og klageadgang over afgørelser truffet af STAR.</p> <p>STAR har i forbindelse med forberedelsen af et adgangssystem drøftet forordningens muligheder for optagelse af andre aktører med udvalgte brancheorganisationer, virksomheder, fonde og uddannelsesinstitutioner for at afdække deres interesse i optagelse i netværket og kortlægge potentialer og barrierer. Forud for den første ansøgningsrunde påtænker STAR desuden at gennemføre en række kommunikationsaktiviteter om adgangssystemet rettet mod de potentielle ansøgere.</p> <p>Der findes ingen eksisterende nationale regler, som skal ændres på baggrund af EURES-forordningen.</p>
<p>Plan for at undersøge implementeringen i andre lande</p>	<p>STAR deltager i EURES European Coordination Group, hvor medlemslandenes nationale EURES koordinatore (NCO) bl.a. udveksler oplysninger om status på implementering af reformen. Derudover har STAR løbende kontakt med de andre medlemsstater og EURES-organisationer, særligt i Sverige og Norge, i forhold til at udveksle spørgsmål og erfaringer i forbindelse med implementeringen af reformen.</p> <p>Det er STARs indtryk, at der er en meget stor variation i, hvorledes medlemslandene vælger at indrette deres adgangssystem for andre aktører.</p>

	<p>I sammenligning med Danmark påtænker flere lande at indføre en skarpere efterprøvelse og kontrol af ansøgerne ved optagelse (egentlige akkrediteringssystemer, efterprøvelse af data fra offentlige registre mm.) og dermed et mere omfattende bureaukratisk set-up.</p> <p>De fleste medlemslande synes dog i lighed med Danmark at forvente, at der vil komme meget få, om nogen, ansøgere til netværket.</p>
EU's implementeringsfrist	13. maj 2018
Anbefaling fra Implementeringsrådet	<ul style="list-style-type: none"> • Arbejdskraftens mobilitet i EU er et vigtigt område, og det positivt, at der åbnes op for, at andre aktører end de offentlige arbejdsformidlinger også kan blive en del af EURES-netværket. Med den nuværende vækst vil der blive yderligere mangel på arbejdskraft, hvorfor behovet for at sikre tilgangen af nye arbejdstagere fra andre EU-lande (og tredjelande) er meget påkrævet på områder, hvor der ikke kan skaffes dansk arbejdskraft. • Det fremgår ikke tydeligt af implementeringsplanen, hvordan EURES (indsats og resultater/ effekter) vil blive målt. Da indsatserne under EURES er ganske omfattende, må det anses for væsentligt, at der kan opstilles nogle tydelige mål for resultatskabelsen, så det er muligt at vurdere om indsatsen giver en effekt, der modsvarer investeringen. • STAR (Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering) har ansøgt de regionale vækstfora om (nationale) socialfondsmidler til dækning af EURES-aktiviteter for perioden 2017-2020.
	<ul style="list-style-type: none"> • Rådet finder det er positivt, at der skabes en bedre infrastruktur for samarbejde mellem de offentlige arbejdsformidlinger, så jobmuligheder kan synliggøres og dermed understøtte mobilitet på tværs af landegrænser. Det er i den forbindelse vigtigt, at det bliver så enkelt og ubureaukratisk som muligt for andre aktører at deltage, herunder at der ikke stilles skarpere krav til dem end til de offentlige arbejdsformidlinger. • I forlængelse heraf er det rådets vurdering, at teksten i skabelonen under vurdering af retsakten, hvor der skrives, at "Desuden forventes der ikke væsentlig interesse fra erhvervslivets side i at få adgang til EURES-netværket." bør ændres. Rådet deler vurderingen af, at interessen generelt for erhvervslivet til at indgå i netværket formentlig er begrænset, men at netværket kan have interesse for virksomheder, der professionelt arbejder med rekruttering. Rådet skal derfor foreslå teksten justeret, så det kommer til at stå, at "Det vurderes, at interessen fra erhvervslivets side for adgang til EURES netværket kommer fra private virksomheder, som arbejder med rekruttering og jobformidling."

	• Beskæftigelsesministeriet bør tydeliggøre, hvordan man lever op til andre centrale dele af forordningen, som forordningens kap. IV om støttetjenester. Hvis ministeriet finder, at det allerede i dag lever op til forordningen gennem Workindenmark-indsatsen, bør dette beskrives.

Anbefalinger: Nabotjek af eksisterende regulering

Anbefalinger vedtaget på møde i Implementeringsrådet den 6. december 2017

Nr.	Titel/emne	Ministerium
1	Effektiv påføring af maling	EM
2	Fortolkning af markedsføringslovens §§ 18-19	EM
3	Dansk overimplementering gør fejlagtigt genetisk sygdom hos børn til "alvorlig uønsket bivirkning".	SUM
4	Mærkning med referencenummer på oksekød	MFVM

ERHVERVSMINISTERIET

Titel på forslaget	1. Effektiv påføring af maling
Ministerium	EM
Introduktion af den overordnede problemstilling	<p>Danske skibe har ikke samme fleksible regler for påføring af maling på skibene som de regler, der gælder i vores nabolande. Dette forringer danske skibes konkurrenceevne, da de – i modsætning til deres konkurrenter – skal være på værft, når malingen påføres.</p>
Berørt EU-regulering	<p>Da der ikke eksisterer international eller EU-lovgivning, som regulerer helt ned i denne detalje, er det Danmark selv, som har valgt at lave national kompetenceregulering her.</p>
Berørt dansk lovgivning	Meddelelser fra Søfartsstyrelsen A.
Beskrivelse af overimplementeringen	<p>Denne sag har været forelagt Implementeringsudvalget på baggrund af indstilling fra Implementeringsrådet efter mødet den 13. maj 2016, men henset til de dengang verserende sager vedrørende anvendelse af epoxy i vindmølleindustrien, vurderede udvalget, at det ikke ville være hensigtsmæssigt at igangsætte den efterspurgte analyse. Det er 1½ år siden, og der opfordres til, at undersøgelsen nu kan igangsættes.</p> <p>I henhold til de danske regler i Meddelelser fra Søfartsstyrelsen A er det ikke tilladt at påføre epoxymaling (en yderst slidstærk maling) med malersprøjte på skibe, som er i drift. Dette medfører, at danske skibe kan være tvunget til at opholde sig på et værft i op til en uge, når der er behov for at male skibsdækket – idet dette ikke kan ske under sejlads til havs, og hvor det alligevel er i drift.</p> <p>Norske og tyske rederier er ikke omfattet af lignende regler og kan dermed foretage maling af dækket til havs. De norske og tyske skibe skal altså ikke opholde sig på et værft, imens malingen foretages, med tabt indtjening til følge. Det betyder, at danske skibes konkurrenceevne forringes.</p> <p>Danske offshoreanlæg er ikke omfattet af sådanne regler – og kan derfor godt påføre denne epoxymaling med sprøjte. Det virker ikke logisk, at der er et forbud på skibe, men ikke på offshoreanlægget, når de kan befinde sig side om side ude til havs under samme forhold. Lovgivningen for skibe betyder tilmed, at danske rederier stilles ringere end andre landes rederier på dette felt.</p>
Berørte virksomheder	Alle større danske rederier, det vil sige 50-60 rederier
Omfanget af byrder	<p>Et mindre tankskib vil have mulighed for at spare op til 1,1 million kroner over en 5-årig periode. Det tager erfaringsmæssigt en uge i enden af et værftsophold at få udført det malerarbejde, som typisk er en del af opholdet. Sådanne ophold sker ikke hvert år, men ofte med fem års mellemrum (der er 60 måneders synsintervaller). Besparelsen kan henføres til, at skibet undgår at skulle ligge på et værft i de 7 dage og få udført dette malerarbejde, men i stedet får det udført, mens skibet er i drift og får betaling for at fragte gods.</p>

Lande der er relevante at sammenligne med	Tyskland, Norge, Sverige og Finland.
Begrundelse for relevansen af de udvalgte lande	De nævnte lande har ikke sådanne regler.
Spørgsmål som nabotjekket bør besvare	Skal verificere at vore nabolande ikke har dette krav og at der er helt sammenlignelige krav til arbejdsmiljøet i anvendelsessituationen, samt via vidensindsamling gøre det nemmere for Danmark at få ligestillet kravene på dette område.
Forslag til forenkling af reglerne	Reglen bør afskaffes.
Større eller mindre nabotjek	Mindre.
Særlige hensyn i dansk kontekst	Ingen, da Danmark vil være umiddelbart sammenlignelig med Tyskland og Norge. Epoxymaling er giftigt og skal håndteres med stor forsigtighed – lige som mange andre kemikalier. Anvendelse af epoxymaling på skibe skal derfor fortsat ske under iagttagelse af gældende sikkerhedsprocedurer og beskyttelsesudstyr, der lægges således ikke på til ændringer i arbejdsmiljøsammenhæng.
Igangværende initiativer	<p>Arbejdsmiljørådet har på opfordring fra beskæftigelsesministeren nedsat en arbejdsgruppe om epoxy, der er kommet med en række anbefalinger til regeringen i december 2016 – læs mere om arbejdet her. Arbejdet blev igangsat som følge af sager i vindmøllebranchen.</p> <p>Arbejdsmiljørådet har i sine anbefalinger lagt vægt på, at den forebyggende indsats skal tage højde for en stor variation i udbredelsen og anvendelsen af epoxy og isocyanater, der bruges i mange forskellige brancher og typer af virksomheder. Derfor anbefaler Arbejdsmiljørådet en flerstrengt indsats, hvor flere typer tiltag anvendes i kombination. Beskæftigelsesministeren bakker op om anbefalingerne.</p> <p>Sagen drøftes parallelt i Søfartens Arbejdsmiljøråd, Seahealth.</p>

Titel på forslaget	2. Fortolkning af markedsføringslovens §§ 18-19
Ministerium	Erhvervsministeriet
Introduktion af den overordnede problemstilling	<p>Markedsføringsloven fastsætter en række standardoplysninger (ca. 6-9 standardoplysninger), som udbydere af lån og lån med pant i fast ejendom skal oplyse, når de markedsfører lån.</p> <p>Forbrugerombudsmanden har i 2016 udstedt en vejledning, der indeholder en række fortolkningsbidrag til, hvad der skal forstås ved "klart, kort og på en fremtrædende måde", som er et krav i de to bestemmelser. Forbrugerombudsmanden har en meget restriktiv fortolkning, som hæmmer en effektiv og forbrugervenlig markedsføring, som er i forbrugerenes interesse og fremmer konkurrencen. Dette skal ses i lyset af forbrugerenes stigende anvendelse af smartphones og tablets samt efterspørgsel efter digitale løsninger i forhold til finansielle virksomheders udbud af produkter.</p>

	I Konkurrencerådets rapport om "Konkurrence på realkreditmarkedet" fra august 2017 angives det tillige i anbefaling 6, at "Det sikres, at forbrugerreguleringen ikke unødigt hæmmer udbydernes mulighed for at konkurrere gennem nye digitale platforme."
Berørt EU-regulering	Direktiv 2008/48/EC art. 4 (CCD-direktivet) og direktiv 2014/17/EU art.11(MCD-direktivet)
Berørt dansk lovgivning	Markedsføringslovens §§ 18-19
Beskrivelse af overimplementeringen	<p>Det er ikke selve lovteksten, der giver udfordringer, idet der er foretaget en tekstmær implementering. Det er Forbrugerombudsmandens fortolkning af, hvad der skal forstås ved "klart, kort og på en fremtrædende måde", der giver udfordringer, når låneudbydere skal markedsføre lån på digitale medier som smartphones og tablets. Forbrugerombudsmanden har således i en vejledning fastsat, hvordan alle standardoplysninger skal anføres, når der annonceres. Denne fortolkning er meget restriktiv, idet det fremgår af vejledningen, at oplysningerne ikke må gives "et klik væk" eller således, at forbrugeren skal scrolle ned ad siden. Det vil sige, at man ikke på en hjemmeside må anføre fx ÅOP, hvor forbrugeren kan klikke på ÅOP (årlige omkostninger i procent) for at få de resterende oplysninger frem fra side 2. Forbrugeren må heller ikke skulle scrolle ned ad en hjemmeside for at få alle standardoplysningerne.</p> <p>Reglerne gælder også for elektronisk annoncering. Med den stigende digitalisering af udbud af lån giver det de finansielle virksomheder udfordringer. Det er ikke tilstrækkeligt at angive fx ÅOP, og så resten af oplysningerne er "et klik væk". "På en fremtrædende måde" er ifølge Forbrugerombudsmandens fortolkning således heller ikke opfyldt, hvis forbrugeren fx skal scrolle ned eller køre cursoren henover et tal eller scrolle ned nederst på siden efter en række andre informationer for at få øje på standardoplysningerne.</p>
Berørte virksomheder	Alle virksomheder der udbyder lån eller lån med pant i fast ejendom.
Omfanget af byrder	Som følge af den meget restriktive fortolkning af loven hæmmes effektiv og forbrugervenlig markedsføring på digitale platforme. Det begrænser udviklingen af nye digitale løsninger til forbrugeren og hæmmer konkurrencen.
Lande der er relevante at sammenligne med	Frankrig, Tyskland, Sverige og Spanien.
Begrundelse for relevansen af de udvalgte lande	Det er over for Finans Danmark oplyst, at der i to lande er mulighed for at give nogle af standardoplysningerne "et klik væk".
Spørgsmål som nabotjekket bør besvare	<ul style="list-style-type: none"> • Fortolkes EU-reglerne om markedsføring af lån i de anførte lande således, at det er muligt at give nogle af standardoplysningerne "et klik væk" eller som en "klik-through" model hvor man ikke kan komme til låneansøgningen, før man har været igennem alle relevante oplysninger, hvis præsentationen i øvrigt sker på en tilstrækkelig fremtrædende måde? • Fortolkes reglerne i de anførte lande således, at det er i overensstemmelse med reglerne, at forbrugeren på et digitalt medie skal scrolle ned ad en side for at få alle oplysningerne, hvis præsentationen i øvrigt sker på en tilstrækkelig fremtrædende måde?
Forslag til forenkling af reglerne	Med en mere lempelig fortolkning af reglerne vil vi i Danmark bedre kunne imødekomme den stigende forbrugerefterspørgsel efter digitale løsninger.

Større eller mindre nabotjek	Der er tale om et mindre nabotjek af tre andre EU-landes fortolkning af bestemmelserne om markedsføring af lån.
Særlige hensyn i dansk kontekst	Hvis Danmark skal være et digitalt foregangsland, bør fortolkning af reglerne tage højde herfor. Der er ikke et ønske om at sænke forbrugerbeskyttelsen.
Igangværende initiativer	Ingen

SUNDHEDS- OG ÆLDREMINISTERIET

Titel på forslaget	3. Dansk overimplementering gør fejlagtigt genetisk sygdom hos børn til "alvorlig uønsket bivirkning".
Ministerium	Sundheds- og Ældreministeriet
Berørt EU-regulering	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/23/EF af 31. marts 2004 om fastsættelse af standarder for kvaliteten og sikkerheden ved donation, udtagning, testning, behandling, præservering, opbevaring og distribution af humane væv og celler (vævsdirektivet).
Berørt dansk lovgivning	Bekendtgørelse nr. 273 af 1. april 2006 om krav til kvalitet og sikkerhed ved håndtering af humane væv og celler (vævsloven).
Introduktion af den overordnede problemstilling	<p>Da vævsdirektivet blev implementeret i Danmark via vævsloven, blev der i dansk ret indført en yderligere regel om at "<i>Genetisk sygdom hos et barn født med hjælp af sæd eller æg fra donor (anden end partner) forstås ligeledes som en alvorlig bivirkning.</i>" jf. LOV nr. 653 af 12/06/2013.</p> <p>Det er dog et grundprincip i genetikken, at alle mennesker bliver født med en kombination af gener, som kan komme til udtryk som en sygdom, hvis de rette omstændigheder er til stede. Da sygdomsgener imidlertid bliver overført til alle børn uden undtagelse og uanset, om de er blevet født med hjælp fra donerede celler, har den i loven brugte definition af genetisk sygdom hos børn som en uønsket bivirkning, fået vidtrækkende konsekvenser. Sætter man loven på spidsen, betyder det, at når der optræder genetiske sygdomme hos donorbørn, er årsagen genetiske variationer/mutationer hos donor. Realiteten er dog oftest, at flere faktorer spiller ind, inklusiv bl.a., recipientens arvemasse.</p> <p>Denne danske regel er ikke hensigtsmæssig i dens nuværende form og reglen og definitionerne gælder ikke i de øvrige EU-lande. Dette er et problem for danske sædbanker og fertilitetsklinikker, da de dermed er underlagt strengere krav end deres konkurrenter fra andre EU-lande og har store omkostninger til bl.a. tilbagekaldelse af donormateriale og underretning af modtagere.</p> <p>Den danske særregel gør, at der pt. bliver udsendt rapid alerts fra Danmark til andre EU-lande, hvor genetisk sygdom ikke betragtes som en bivirkning, og dermed runger advarslerne hult, og de danske virksomheder bliver konfronteret med spørgsmål fra uforstående udenlandske kunder og myndigheder.</p>

	<p>Den danske overimplementering må derfor ophæves, så reglerne bliver i overensstemmelse med de øvrige EU-landes regler eller modificeres således, at den kun gælder leverancer i Danmark.</p>
<p>Beskrivelse af overimplementeringen</p>	<p>En "alvorlig uønsket hændelse" er defineret ens i vævsdirektivet og i den danske vævslov, jf. nedenfor:</p> <ul style="list-style-type: none"> • "Alvorlig uønsket hændelse": enhver utilsigtet tildragelse i forbindelse med udtagning, testning, behandling, opbevaring og distribution af væv og celler, der kan medføre overførsel af overførbare sygdomme, død eller en livstruende eller invaliderende tilstand eller uarbejdsdygtighed hos patienterne, eller som kan udløse eller forlænge hospitalsophold eller sygdom. <p>Ligeledes er definitionen af "alvorlig bivirkning" enslydende i direktivet og i den danske lov, jf. nedenfor. I Danmark har man dog valgt at supplere med den understregede sætning.</p> <ul style="list-style-type: none"> • <u>Alvorlig bivirkning: en utilsigtet komplikation, herunder en overførbare sygdom, hos donor eller modtager i forbindelse med udtagning eller anvendelse på mennesker af væv og celler, der er dødelig, livstruende eller invaliderende, som medfører uarbejdsdygtighed, eller som udløser eller forlænger hospitalsophold eller sygdom. <u>Genetisk sygdom hos et barn født med hjælp af sæd eller æg fra donor (anden end partner) forstås ligeledes som en alvorlig bivirkning.</u></u> <p>Det er den ovenfor <u>understregede sætning</u> i dansk lov, der udgør overimplementeringen og medfører forskellen mellem lovgivningen i DK og andre EU-lande.</p> <p>Denne overimplementering betyder, at man i Danmark genetisk tester donorer og vælger donorer fra, fordi de er bærere af genetiske sygdomme eller er mulige bærere af genetiske sygdomme. Det er et problem for danske virksomheder i branchen, da de har større omkostninger til tests og et mindre antal godkendte donorer.</p> <p>Der er en række faglige argumenter, som taler for at fjerne den danske særregel. Vurderingen af hvad der er en genetisk sygdom eller blot en genetisk karakter ved personen er ikke uproblematisk, og der tilføres kontinuerligt ny viden til feltet, hvormed feltet er under konstant udvikling. Visse genetiske træk og sygdomme vil kun komme til udtryk, såfremt recipienten har bestemte variationer eller mutationer i arvemassen (DNA). Disse kendes ikke for recipienten, idet de ikke rutinemæssigt undersøges. Herudover er der en lang række sygdomme og fænotypiske træk, der udtrykkes som funktion af samspillet mellem arv og miljø, og i visse tilfælde er der en kaskade af forudsætninger, der skal være til stede for, at en bestemt sygdom eller træk udtrykkes. Hvad der for én recipient kan være en optimal donor, kan for en anden recipient have et fatalt udfald, idet den genetiske rekombinering mellem den specifikke recipient og den specifikke donor i kombination med miljømæssige påvirkninger afgør, hvorvidt et barn får en sygdom eller ej.</p> <p>Samspillet mellem donors DNA, recipientens DNA og miljø er langt mere kompliceret og retfærdiggør ikke en generel blokering af doneret kønscellemateriale som krævet i</p>

	<p>den nuværende danske vævslov. Ud fra en faglig genetisk vurdering ville man kunne give relevante fagpersoner, på et oplyst grundlag, mulighed for at tage stilling til, hvorvidt et bestemt kønscellemateriale kan anvendes i en given situation. Dette ville gavne både donor, recipient og barnet og kræver, at reglerne implementeres ens i EU landene.</p> <p>Den danske regel omfatter ikke befrugtning mhp. søskendebørn, således at genetisk sygdom her ikke kræver tilbagekaldelse. Det er for at imødekomme recipientens ønske om helsøskende, men det er svært at få øje på den faglige begrundelse for, at det som Styrelsen for Patientsikkerhed kalder "permanent anvendelsesforbud" skulle gælde for nogle donorsituationer og ikke for andre.</p> <p>Denne danske regel har ligeledes medført, at Styrelsen for Patientsikkerhed har udsendt rapid alert til andre medlemslande, der ikke har samme regel og kutyme for at betragte genetiske sygdomme som alvorlige bivirkninger, der pr. automatik skal medføre tilbagetrækning af donormaterialet. Danske virksomheder på området har gentagne gange oplevet en meget stor forvirring og uforståenhed overfor sådanne oplysninger fra myndighederne og kunderne i andre EU lande. Således opstår der risiko for, at rapid alert systemet undermineres og ikke tages alvorligt, hvilket det jo er og forsat bør være.</p> <p>Samlet set har denne overimplementering medført store konsekvenser for sæd- og ægdonationen i Danmark, som ikke findes i samme branche i andre EU-lande.</p>
Berørte virksomheder	<p>De berørte i Danmark er alle indenfor sæd- og ægcelle donation, eksempelvis kan det være sædbanker, fertilitetsklinikker og andre i samme branche. I Danmark alene er der ca. 40 aktører, og det drejer sig om over 500 klinikker i EU og resten af verden.</p>
Omfanget af byrder	<p>For danske virksomheder har den danske regel medført, at de gennem genetisk testning af donorerne har måttet tilbagekalde ca. 20% af donormateriale og har måttet meddele donorer/recipienter fra op til 30 år tilbage i tid om forhold, der findes nu ved genetisk testning af donormaterialet.</p> <p>Tilbagekaldelse af donormateriale, underretning af donorer, udsendelse af rapid alters til andre EU-lande, hvor samme ikke betragtes som alvorlig bivirkning, er alt sammen voldsomt ressourcekrævende for danske virksomheder i branchen. Konkret har en dansk virksomhed, der er verdensførende, beregnet, at de bruger ca. 30-40 timer i gennemsnit per uge på arbejde med at håndtere de udfordringer, som denne regel medfører.</p> <p>Danske aktører sidder på 2/3 af markedet i EU.</p>
Lande der er relevante at sammenligne med	<p>De øvrige EU-lande, og i særdeleshed Tyskland, Frankrig, Italien, Spanien, og Storbritannien. Udenfor EU kan det desuden være relevant at skele til, hvordan Canada har håndteret problemstillingen.</p>
Begrundelse for relevansen af de udvalgte lande	<p>Det er relevant at sammenligne med de øvrige EU-lande, da de er aftagere af langt hovedparten af de donerede sædceller fra Danmark og dermed hjemsted for recipienterne og berørt af eventuelle genetiske sygdomme. Specifikt er det relevant at sammenligne med Tyskland, Frankrig, Italien, Spanien og Storbritannien, da disse lande har implementeret direktivet ordret på dette område og er blandt de største afsætningslande.</p>

	<p>Man kan finde eksempler på andre mere grundige måder at behandle emnet, end man gør i Danmark. I Canada arbejder man ud fra det koncept, at genetiske sygdomme ikke som udgangspunkt er et kriterie for at blive fravalgt som donor, men der skal laves en faglig funderet vurdering fra sag til sag, hvilket fører til en mere nuanceret tilgang med udgangspunkt i både donors og recipientens DNA. Følgende tekst udklip er taget fra afsnit 4.1.7 i den canadiske lovgivning <i>“Sperm and ova donors who are determined to be heterozygous (a carrier) for autosomal recessive disorders, will not be excluded...Depending on the pattern of inheritance of a particular genetic disease, in combination with other environmental factors, the medical practitioner will be able to assess the overall genetic risk based on the results of donor screening, and advise the recipient accordingly¹”</i>.</p>
Spørgsmål som nabotjekket bør besvare	<ul style="list-style-type: none"> • Hvordan er ”alvorlige bivirkning” defineret i de nævnte landes implementering af direktivet? • Betragtes genetisk sygdom som en alvorlig bivirkning i de nævnte lande? • Hvordan håndterer landene rapid alerts der omhandler genetisk sygdom? • Er det i (nogle af) de nævnte lande op til en fagekspert at vurdere den specifikke risiko ved kombination af donor og recipient?
Forslag til forenkling af reglerne	<p>Rådet foreslår,</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) at den danske implementering bringes i overensstemmelse med implementeringen i de andre EU-lande, <i>eller, hvis dette ikke er muligt</i> 2) at den danske regel ændres med inspiration fra Canada, således at det er op til en fagekspert at vurdere den specifikke risiko, og 3) at den danske overimplementering modificeres således, at den kun gælder leverancer i Danmark og ikke giver anledning til rapid alerts til lande, hvor reglen ikke er gældende.
Større eller mindre nabotjek	<p>Der er tale om et mindre nabotjek, hvor der foretages analyser af enkelte eller få paragraffer, og hvor der sammenlignes med et begrænset antal lande.</p>
Særlige hensyn i dansk kontekst	<p>Danmark har været et foregangsland ift. donation af sædceller til barnløse verden rundt, hvilket begrænses af særlovgivning, som ikke stiller danske virksomheder i branchen lige med virksomheder, der er i branchen i andre EU-lande.</p> <p>Den danske særregel kan desuden betragtes som værende i strid med Bioetikkonventionen art 10.2, der statuerer retten til at kende men også til <i>ikke</i> at kende genetiske helbreds oplysninger om én selv.</p>
Igangværende initiativer	<p>Styrelsen for Patientsikkerhed er blevet gjort opmærksom på problemstillingen. Styrelsen oplyser, at de ikke påtænker at igangsætte initiativer på området.</p>

¹ <https://www.canada.ca/en/health-canada/programs/consultation-assisted-human-reproduction/document.html#a41>

MILJØ- OG FØDEVAREMINISTERIET

Titel på forslaget	4. Mærkning med referencenummer på oksekød
Ministerium	Miljø- og Fødevareministeriet
Berørt EU-regulering	<p>Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 1760/2000 af 17. juli 2000 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 820/97 Link: http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=celex%3A32000R1760</p> <p>Kommissionens forordning (EF) Nr. 1825/2000 af 25. august 2000 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 1760/2000 for så vidt angår mærkning af oksekød og oksekødsprodukter Link: http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX%3A32000R1825</p>
Berørt dansk lovgivning	<p>Bekendtgørelse nr. 1281 af 5. december 2014 om sporbarheds- og oprindelsesmærkning m.v. af oksekød Link: https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=166443</p>
Introduktion af den overordnede problemstilling	<p>I EU reglerne om obligatorisk oprindelsesmærkning af oksekød er der specifikke krav om hvilke oplysninger, kødet skal mærkes med eller følges af, bl.a. er der krav om mærkning med referencenummer. Fødevarestyrelsen har i den nationale vejledning om mærkning af oksekød overimplementeret dette ved at kræve, at virksomheder, der viderefører den reference, som det tidligere handelsled har anvendt, skal kunne redegøre for, hvorledes denne referencekode er sammensat.</p> <p>Kravet fremgår af vejledningens afsnit om sporbarhed, men det bidrager ikke med noget yderligere til sporbarheden. Det der er vigtigt, for at sikre sporbarheden er, at referencenummeret bliver videreført korrekt, enten fordi nummeret skannes eller fordi slagteren læser og skriver det korrekt. Viden om referencenummerets sammensætning bidrager ikke til øget sikkerhed for, at fx et 2-tal bliver videreført korrekt som et 2-tal. Derimod medfører kravet store administrative byrder for virksomhederne, da hver opskæringsvirksomhed eller slagteri bruger deres eget system/logik i dannelsen af referencenummeret og en koncern med flere slagterier og opskæringsvirksomheder danner ofte de virksomhedsspecifikke referencenumre på forskellig vis.</p>
Beskrivelse af overimplementeringen	<p>De obligatoriske mærkningskrav for oksekød fremgår af artikel 13 i forordning 1760/2000. Ifølge forordningens artikel 13, stk. 2, a) skal oksekød mærkes med: "Et referencenummer eller en referencekode, så der kan fastslås en sammenhæng mellem kødet og dyret eller dyrene. Dette nummer kan være identifikationsnummeret for det enkelte dyr, som oksekødet stammer fra, eller identifikationsnummeret for en gruppe af dyr".</p> <p>Kravene til kontrol af oksekødsmærkning fremgår af artikel 7 i forordning 1825/2000. Ifølge forordningens artikel 7, stk. 1 skal: "Erhvervsdrivende og organisationer giver på alle tidspunkter Kommissionens sagkyndige, myndighederne og det uvildige organ, jf. artikel 16, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1760/2000, adgang til deres lokaler samt til alle lister, der godtgør, at oplysningerne på mærkerne er korrekte". Og ifølge forordningens artikel 7, stk. 3: Hvis den mulighed, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1760/2000, ikke er anvendt, foretager</p>

medlemsstaterne kontrol på en sådan måde, at der skabes tilstrækkelig sikkerhed for nøjagtigheden af de anvendte etiketter. Kontrollens hyppighed fastlægges navnlig ud fra specifikationens komplekse karakter.

I Fødevarestyrelsens vejledning om mærkning af oksekød (nr. 9225 af 13/4/2015, link: <https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=169581>) fremgår de obligatoriske mærkningsoplysninger, herunder referencenummer, af afsnit II. I vejledningens afsnit II, punkt 2.2 forklares referencenummeret som: "En reference er et nummer eller en samling af oplysninger, som gør det muligt at afgrænse en mængde af dyr eller kød fra dyr, til en homogen gruppe med samme mærkningselementer. Ordet parti eller batch vil ofte blive brugt i samme betydning som reference."

Vejledningens afsnit V handler om sporbarhed. Her fremgår det at: "Alle mærkningsoplysninger skal kunne spores tilbage til det omsætningsled, hvor oplysningen oprindeligt er givet. Alt kød under ordningen skal derfor kunne identificeres entydigt via den benyttede reference, således at det kan spores tilbage via opskæringsvirksomhed og slagteri til besætning(er). Når ikke-detailpakket kød sendes videre i systemet, eksempelvis fra slagteri til opskæringsvirksomhed (herunder detailvirksomhed m. opskæring og 2/3-slagtere), skal opskæringsvirksomheden kunne redegøre for, hvorledes referencen er sammensat. Det vil sige, at den virksomhed, der har dannet referencen, skal forsyne opskæringsvirksomheden med denne information, enten via handelsdokumenterne eller i elektronisk form."

Fødevarestyrelsen har i sin vejledning om mærkning af oksekød valgt at overimplementere Kommissionens krav i forordning 1825/2000 om, at myndighederne skal kontrollere tilstrækkelig sikkerhed for nøjagtigheden af de anvendte etiketter, ved i sin vejledning at kræve, at en opskæringsvirksomhed/detailslagter, der viderefører sin leverandørs referencenummer på oksekød, skal have oplysning om og kunne redegøre for, hvorledes deres referencenummer er sammensat. Dette krav giver ikke øget sikkerhed for, at tallene i referencenummeret overføres korrekt og bidrager ikke med noget yderligere til sporbarheden end de øvrige obligatoriske mærkningsoplysninger (slagteriets autorisationsnummer, opskæringsvirksomhedens autorisationsnummer og holdbarhedsdatoen), som er de oplysninger, der i praksis anvendes, når et parti kød skal spores tilbage til tidligere handelsled.

Kravet om at kunne redegøre for referencenummerets sammensætning, giver altså ikke øget sikkerhed for korrekt sporbarhed. Det essentielle er, at referencenummeret videreføres korrekt, når kødet opskæres yderligere hos fx en detailslagter, dvs. at sammensætningen af de tal som udgør referencenummeret, er korrekt. Kravet medfører derimod store administrative byrder for virksomhederne, da hver leverandør bruger deres eget system/logik til opbygning af netop deres specifikke referencenummer. En leverandør køber fx kød fra flere forskellige producenter, som har hver deres måde at sammensætte deres referencer på. Dvs. disse mellemed skal også kunne gøre rede for opbygningen af deres producenters sammensætning af referencenumre, selv om de ikke selv skærer kødet. I praksis betyder det, at man som detailslagter skal føre lange lister over, hvordan hver enkelt leverandør (ofte 5-15 forskellige) sammensætter sit referencenummer samt underleverandører. Dette kompliceres yderligere af, at nogle leverandører ligger udenfor Danmark, og de er

	<p>uforstående overfor kravet, ligesom at referencenummerets opbygning ofte ændres, og listerne skal opdateres mange gange om året. Dansk Erhverv har talt med flere medlemmer, som bruger rigtig meget tid på dette.</p>
Berørte virksomheder	<p>Alle danske virksomheder med opskæring af oksekød, herunder detailslagtere, 2/3-slagtere og grossister.</p> <p>Der findes ca. 1000 detailslagtere i Danmark (dvs. individuelle slagterbutikker og slagterafdelinger i supermarkeder), som bliver berørt af Fødevarerstyrelsens krav kendskab til leverandørens sammensætning af referencenummer, såfremt de viderefører dette og ikke selv danner et nyt. Herudover bliver et mindre antal grossister og opskæringsvirksomheder berørt af kravet.</p>
Omfanget af byrder	<p>Virksomhederne skal, for at overholde Fødevarerstyrelsens krav, føre lange lister over, hvordan hver enkelt leverandør og underleverandører (ofte 5-15 forskellige) sammensætter sit referencenummer. Referencenummerets sammensætning ændres ofte i takt almindelige produktionstekniske årsager eller fordi leverandørerne/underleverandørerne skifter, og listerne skal derfor opdateres løbende og ofte opdages en ændring først, når kødet kommer frem. Det vanskelige er også at forklare, særligt de ikke-danske leverandører, at informationen om sammensætningen af referencenummeret er et lovkrav i Danmark.</p> <p>Dansk erhvervsliv påføres ekstra omkostninger, som deres kolleger i andre lande ikke påføres. Disse byrder vurderes til, at kunne være betragtelige indenfor det omfattede vareområde. Det er svært at estimere et præcist tidsforbrug, da hver enkelt virksomhed i princippet selv bestemmer, hvor ofte de vil dobbelttjekke, at deres oplysninger om leverandørens sammensætning af referencenumre stadig er korrekte. Nogle virksomheder vælger at dobbelttjekke en gang om måneden, andre oftere eller sjældnere. Det er altså en individuel afvejning af, hvor meget tid man vil bruge på kravet i forhold til risikoen for, at Fødevarerstyrelsens tilsynsførende kommer på besøg, spørger ind til dette og sanktionerer for eventuelle mangler. Omkostningen for den enkelte slagterbutik i en kæde, som fx mister en elitesmiley, fordi de ikke kan gøre rede for referencenummerets sammensætning, kan ikke gøres op økonomisk. Men for at få elitesmiley 'en tilbage, skal virksomheden have 4 kontrolbesøg i træk uden anmærkninger, hvilket tager ca. 2 år for denne type virksomhed. At miste en elitesmiley har betydning for butikkens omdømme og i nogle kæder har det også økonomiske konsekvenser for de ansatte, idet smiley resultaterne indgår i de interne målinger til brug for fastsættelse af resultatløn.</p> <p>I teorien er det leverandøren, der skal oplyse deres kunder, hvis de ændrer i referencenummeret sammensætning, men i praksis får virksomhederne ikke disse oplysninger, specielt ikke fra deres udenlandske leverandører, som slet ikke forstår, hvorfor de har brug for den oplysning. En af de store danske fødevarerdetailkæder, som har opskæring af kød, har oplyst, at de har én mand, der bruger halvdelen af sin tid på, at holde styr på dette område. Han fungerer, som deres beredskab, således at han altid kan gøre rede for referencenummerets sammensætning, såfremt myndighederne skulle efterspørge dette i en af denne kædes ca. 100 butikker.</p>
Lande der er relevante at sammenligne med	Tyskland og Sverige med særligt fokus på detailslagtere.
Begrundelse for relevansen af de udvalgte lande	Det vil være relevant at sammenligne med praksis i Tyskland og Sverige, da de danske opskæringsvirksomheder/detailslagtere modtager en betydelig mængde oksekød herfra, og deres leverandører i de pågældende lande er helt uforstående overfor,

	<p>hvorfor deres danske kunder skal bruge oplysninger om referencenummerets sammensætning - deres kunder i andre EU lande efterspørger ikke denne oplysning. Ligeledes oplyser den danske kødindustri, at de aldrig bliver mødt med krav om at kunne redegøre for sammensætningen af referencenummeret, når de sælger deres kød i resten af EU – det er kun, når de sælger til danske detailslagtere. Den danske kødindustri leverer primært til Tyskland og Sverige.</p>
<p>Spørgsmål som nabotjekket bør besvare</p>	<p>Viderefører virksomheder i jeres land leverandørens referencenummer eller danner de deres eget referencenummer når de opskærer oksekød?</p> <p>A) Hvis svaret er "viderefører": Skal de kunne redegøre for hvordan leverandørens/slagteriets referencenummer er sammensat? Med sammensat menes, hvad de forskellige cifre betyder, fx ref. nr. 74325600318: Et 11-cifret nummer hvor de 4 først cifre er produktionsdatoen (1 ciffer for år, 2 cifre for produktionsuge og 1 ciffer for ugedag), 1 ciffer for kvalitet, 1 ciffer for dyretype og endelig 5 cifre for slagteriets autorisationsnummer)</p> <p>B) Hvis svaret er "danner eget referencenummer": Kræver myndighederne dokumentation for, hvordan dette gøres? Skal der fx føres kg. regnskab over råvareleverancerne pr. referencenummer samt tilsvarende kg regnskab over producerede mængder og tilsvarende nydannede referencenumre?</p>
<p>Forslag til forenkling af reglerne</p>	<p>Fortolkningen skal være ens på tværs af EU. Det er konkurrenceforvridende, at danske erhvervsdrivende pålægges særligt skrappe krav – særligt når sporbarheden udmærket kan sikres uden de yderligere krav beskrevet i Fødevarestyrelsens vejledning om mærkning af oksekød. Det foreslås derfor, at Fødevarestyrelsen sletter teksten i vejledningen om, at en opskæringsvirksomhed skal kunne redegøre for, hvorledes deres leverandørs referencenummer er sammensat og i stedet alene fokusere på, at referencenummeret skal videreføres korrekt.</p> <p>Fødevarestyrelsen bør vurdere, om en ændring af vejledningen vil påvirke sporbarheden af kød.</p>
<p>Større eller mindre nabotjek</p>	<p>Det vurderes, at der på grund af den meget specifikke problemstilling med fordel kan gennemføres et mindre nabotjek.</p>
<p>Særlige hensyn i dansk kontekst</p>	<p>Der er ikke specifikke danske forhold, der begrundet en anderledes implementering af forordningen end i andre EU lande.</p>
<p>Igangværende initiativer</p>	<p>Vi er blevet bekendt med, at en detailslagter har klaget over, at have fået to på hinanden følgende indskærpelser fra Fødevarestyrelsen, fordi han ikke kunne redegøre for sammensætningen af referencenummeret på en specifik udskæring af oksekød. I klagen påberåber detailslagteren sig, at kravet om, at kunne redegøre for leverandørens sammensætning af referencenummeret ligger udover teksten i EU's forordninger om oksekøds mærkning.</p>